

er væsentligt i denne forbindelse, og hvad vil væsentligt egentlig sige? Det kunne jeg godt tænke mig at vide.

Jeg tror godt, vi kan blive enige om, at Sojaka-gen var væsentligt belastende, men hvor ligger grænsen egentlig? Dér vil jeg da hellere have, at man en gang for meget end en gang for lidt tæller miljøvurderingen med og vurderer det ud fra et forsigtighedsprincip og ikke ud fra alt for snævre regler. Det er den ene ting.

Den anden ting er, at der står i fremsættelsen, at det i en konkret sag har vist sig, at oplysninger om anlæggene havde betydning »for både køber og købers nationale miljømyndigheder og miljøorganisationer i forbindelse med deres respektive overvejelser i relation til den påtænkte handel.«

Og længere nede står der, at lovforslaget »vil sikre, at myndighederne i det land, hvortil udtjent produktion påtænkes eksporteret, får information om de danske miljømyndigheders oplysninger om og krav til anlægget.«

Var det så ikke rimeligt – jeg forstod også på ordføreren for Socialdemokratiet, hr. Peter Christensen, at han egentlig også havde opfattet lovforslaget sådan – at det, der så skulle være gældende praksis fremover, var, at man ikke alene informerede myndighederne i de pågældende lande, men også miljøorganisationerne, heriblandt f.eks. Greenpeace, som har et internationalt netværk.

Jeg har ikke kunnet finde det i lovforslaget, og derfor har vi taget det op som en af de ting, vi gerne vil have præciseret. Hvis det står i lovforslaget, er det selvfølgelig i orden, og hvis det ikke står der, vil jeg spørge, om jeg så kan opfatte det sådan, at Socialdemokratiet i hvert fald vil være med til, at det bliver indført – forstået på den måde, at både myndighederne og de lokale miljøorganisationer og Greenpeace og andre fremover bliver informeret.

(Kort bemærkning).

Niels J. Langkilde (KF):

Her fik vi i sjælden grad demonstreret en formynderisk holdning fra Enhedslistens side: Vi ved bedre, hvad der er bedst for tyskerne, hvad der er bedst for svenskerne, og hvad der er bedst for finnerne! Vi har ikke tillid til disse landes miljømyndigheder, og derfor vil vi påtage os at være overmiljømyndighed for dem.

Jeg synes bare, det er en ufatteligt dum måde at starte en dialog på, når man vil have mange lande til at være med til udveksling af informa-

tioner om industrivirksomheder. Så skal man hellere tage hinanden i hånden i EU og arbejde på nogle fælles EU-regler. Det ville være en god strategi fremover, og jeg venter med stor spænding på at høre, hvad ministeren allerede har gjort for at få taget dette op i EU eller måske agter at gøre. Det ville være interessant at vide. Vi er altså ikke indstillet på at medvirke til at være hele verdens miljøministerium.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg vil da godt indrømme, at når jeg foreslår det, så er det, fordi vi ved bedre. Og det ville være mærkeligt, om vi ikke vidste bedre, når vi i Danmark har haft et kloranlæg kørende i adskillige år. Vi ved, hvilke problemer affaldet medfører for havnen, idet man ikke kan slippe af med det kviksølv, der ligger på bunden alle steder. Og på grund af de få uheld, der har været, ved vi også, hvilken risiko der er forbundet med at have sådan et anlæg liggende midt inde i byen.

Dér ved vi forhåbentlig bedre. Hvis ikke vi ved bedre, så er det, fordi vi ikke lærer af de erfaringer, der er. Der er jo tale om brugte anlæg, som man eksporterer videre. Selvfølgelig har man da her i landet erfaringer med, hvad det både miljømæssigt og sikkerhedsmæssigt vil betyde at have den slags anlæg kørende. Det var blandt andet en af årsagerne til, at jeg syntes, det var utrolig vigtigt, at det var herfra, vi rejste diskussionen om Sojakagefabrikken, og så endte det med, at anlægget ikke blev eksporteret, og det var det jo blevet, hvis vi ikke havde sagt noget. Så havde det i dag sikkert stået i et tredje verdensland.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (S):

Det er til hr. Bent Hindrup Andersen angående det, at han mener, at man burde oplyse miljøorganisationerne om det enkelte anlæg: I Socialdemokratiet går vi ind for åbenhed, og det er jeg også sikker på at man gør i regeringen. Så det er sådan set en formssag, hvordan disse mennesker bliver oplyst, men det må vi jo finde ud af under udvalgsbehandlingen.

(Kort bemærkning).

Niels J. Langkilde (KF):

Med hensyn til det, at man forhindrede eksporten af det pågældende Sojakageanlæg, må jeg indrømme, at jeg ikke har fuld viden om, hvordan forholdene på det område er i Pakistan,